

5 Но той оттресе змія та въ
огнѣвътъ, и нисое зло не пос-
трада.

6 А они се наѣхаха да ѹцю ще
да отече, или ѹце да падне мѣ-
тъвъ на земля та: и като чакаха
много време, и видеха че мѣ не
става никое зло промениха си
мысль та, и говореха да ѹце е онъ
Богъ.

7 И околъ нова мѣсто, въеха
села на начальникатъ на островатъ
който се именуваше Поплій: той
ны пріа, и три дни любедиши ны
гощаша.

8 И славчисе да лежи отецъ По-
пліевъ, да ѹцото беше боленъ отъ
треска и отъ скрдцоболь: при ко-
гото вѣдѣ Павелъ, и като се по-
моли Богъ и твари си рѣце те на
него, исцѣла го.

9 Това като быде, и дрѣги те
които имаха болести въ оный
островъ, дохождаха (при него) и
исцѣлавахасе.

10 Които и съ много чести ны
почтаха, и когато си похождахме
твари ни синко щото ни беше
потребно.

11 И по три мѣсяци послѣ
отвездомесе отъ тамъ съ единъ
Александрийски корабъ който бе-
ше здѣзвалъ въ островатъ, и има-
ше знакъ діоскѣры.

12 И като стигнахме въ Гу-
раксы, преседехме тамъ три дни.

13 И отъ тамъ като здѣви-
лихме (Сікеліа), дойдохме въ Ри-
гіа, и слѣдъ единъ день понеже
подвѣхъ юженъ вѣтъ, во вто-

рыатъ дѣнь стигнахме въ Поті-
олы.

14 Гдѣто намерихме братіа,
и оумолиха ни да преседиме та-
мъ седмъ дни: е така отъ, тамъ
отидохме въ Римъ.

15 И отъ тамъ братіа та,
като чѣха да насъ, излѣзоха да
ни посрѣзнатъ дори до Яппіе-
въятъ торгъ и три те корчем-
ици. Които (братіа) като ви-
де Павелъ, возблагодари Бога, и
пріа дерзновеніе.

16 И когато дойдохме въ Ри-
мъ, сотнико предаде вѣрданъ та
на воєвода та: а на Павла даде
дозволеніе да живее особни, съ
войнатъ който го вардеше.

17 И по три дни послѣ свѣка
Павелъ первы та отъ Іаденте, и
като се собраха, говореше имъ:
мѣжіе братіе, азъ не сторихъ ни-
що противно на врѣхъ народатъ
нито на врѣхъ отечески та обы-
чай, и предадохъ ме вѣрданъ отъ
Іерасалима въ рѣце та на Римла-
не та.

18 Които като ме испытаха,
искаха да ме пѣстятъ, да ѹцото не
намариха ни една вина достойна
да смртъ въ мене.

19 Но понеже Іаде та гово-
реха противно пѣниахсе да по-
трасимъ сѧда оу Кесара, но не
да ѹцото имахъ намѣреніе да накле-
ветимъ нѣщо своиатъ народъ.

20 За таа прочее причина въ
оумолихъ да ви видимъ, и да се
разговиримъ съ васъ: да ѹцото да-